

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

излиза

за сега три пъти въ седмицата: вторникъ, четвъртъкъ и събота.

Годишна цѣна на «Държавенъ ВѢСТНИКЪ»
за въ Княжеството е 16 л., за повърхъ съ прибавленіе на пощен-
ските разноски.

ЗА ВСЪКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ отъ половината страници 30 стотинки.

Писма за абонаменти и публикации
и всичко, що се отнася до Държавенъ ВѢСТНИКЪ, се испраща до
Администрацията му.

Год. VI.

СОФИЯ, вторникъ 17 януарий 1884 год.

Брой 5.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

Отъ Министерството на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла

УКАЗЪ

№ 14.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България

По предложението на Нашътъ Министър на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 14 януарий 1884 год. подъ № 376,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се произведатъ изборитъ за общинските кметски намѣстници на 12 февруари тек. година.

II. Да се произведатъ изборитъ за членове на общинските съвѣти на 19 сѫщия февруари.

III. Както единътъ избори тъй и другитъ, да станатъ съгласно указа ни № 1169 отъ 24 декември 1883 година.

IV. Исполнението на настоящий указъ се възлага на Нашътъ Министър на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София на 16 януарий 1884 година.

На първообразното съ собственната ръка на
НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ:

Министър на Вѫтр. Дѣла: Д. Цанковъ.

Съ указъ подъ № 12 отъ 12 януарий т. г. уволнява се отъ длъжност Кюстендилски градско-общински кметъ А. Кръпачевъ и на място него за кметъ се назначава членътъ на общински съвѣтъ, А. Самоковлийски.

Съ указъ подъ № 13 отъ сѫщата дата се постановява: по ст. I отпушкатъ се на Софийското градско общинско управление 5000 лева за пре-

кратение епидемията скартина, и по ст. горната сума да се земе отъ глава ХХІІІ ст. 4 по бюджета на Министерството на Вѫтрѣшнитѣ Дѣла за миналата 1883 год.

Съ приказъ подъ № 6 отъ 5 януарий т. г. съгласно съ чл. 46 отъ „законътъ за чиновниците“ секретарътъ при Силистренското околовиско управление Недевъ се отстранява отъ длъжност, понеже е подведенъ подъ отговорност по обвинението му въ злоупотребление правителственни пари.

Съ приказъ подъ № 7 отъ 7 януарий т. г. на основание чл. 16 отъ закона за общините и за градското управление и съгласно представлението на Плевенския окръженъ управител отъ 24 миналий декември подъ № 9442 на място уволнението съ приказъ № 275 отъ длъжност помощникъ на кмета на Александровски селско-общински съвѣтъ, Ловченска околия, Маринъ Поповъ, назначава се Ангелъ Димитровъ, а не Данчо Влайчевъ, който по погребника е помъстенъ и представенъ отъ окръженъ управител за такъвъ и помъстенъ въ горните приказъ.

Съ приказъ подъ № 8 отъ сѫщата дата, на значението съ приказъ отъ 22 априли 1883 год. подъ № 40 за и. д. Свищовски полицейски приставъ, Александъръ Луканинъ се отчислява отъ тъзи длъжност, съгласно чл. 8 отъ законътъ за чиновниците.

Съ приказъ подъ № 9 отъ 9 януарий т. г. Михаилъ Божиловъ се назначава за помощникъ на приставътъ при II полицейски участокъ въ столицата, на място вакантно.

Съ приказъ подъ № 10 отъ 12 януарий т. г. помощникъ на архиварътъ при новоизпънато място Министерство Никола Ив. Поповъ се уволнява отъ служба отъ днес по собствено желане, а на негово място се назначава досегашниятъ помо-

щникъ регистраторът при същото Министерство Стоянъ Найденовъ, на когото длъжността се закрива.

ПРИКАЗЪ

№ 12.

Съгласно чл. 48 отъ „закона за чиновници“ обявявамъ на Трънский околийский началникъ Осиковски мъмраните за дъто не се е съобразилъ съ окръжното отъ 2 ноември 1883 година подъ № 7943 при доставяне свѣдѣния за новобранецъ Тодоръ Милошевъ.

София, 14 януарий 1884 година.

Министър Д. Цанковъ.

ПРИКАЗЪ

№ 13.

Съгласно чл. 19 отъ „законътъ за чиновници“ тия постъпките по служебните дѣла сѫ длъжни да се обръщатъ къмъ непосредственното си началство. Въпреки на това Варненскиятъ карантиненъ лѣкаръ д-ръ Апостоловъ си е позволилъ да влезе въ сношение по извѣстенъ въпросъ направо съ международниятъ санитаренъ съвѣтъ въ Цариградъ съ която постъпка явно е нарушилъ предписанията на законътъ.

Предъ видъ на това и съгласно съ рѣшенietо на медицинскиятъ съвѣтъ въ редовното му засѣдание отъ 12 текущий януарий на д-ра Апостолова на основание чл. 48 отъ законътъ за пръвъ пътъ права мѣрение съ предупреждение че за бѫдеще отклонение отъ обязанностите или за нарушение на дисциплината той д-ръ Апостоловъ ще бѫде отчисленъ отъ длъжностъ.

София, 16 януарий 1884 година.

Министър Д. Цанковъ.

По Министерството на Просвѣщението.

Указъ

№ 2.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милостъ и народната воля

Князъ на България

По предложението на Нашия Министър на Народното Просвѣщението, представено Намъ съ докладътъ му отъ 4 януарий 1884 год. подъ № 39, и съгласно съ мнѣнието на бившиятъ Държавенъ Съвѣтъ,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да утвърдимъ доктора Константина Иречека за директоръ на Българската Народна Библиотека и музей, съ годишна заплата, споредъ подновения между него и Министерството на Народното Просвѣщението сключенъ контрактъ, 9600 лева.

II. Д-ръ Константина Иречекъ слѣ остава и за напредъ предсѣдателъ на Учебния Съвѣтъ, съобразно съ чл. 2 отъ закона за този съвѣтъ.

III. Съ испълнението на настоящий указъ се натоварва Нашия Министър на Народното Просвѣщението.

Издаденъ въ Нашия Дворецъ въ София на 4 януарий 1884 година.

На първообразното съ собственната ръка на НЕ ОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ:

Министър на Нар. Просвѣщението: Д. Молловъ.

Съ указъ подъ № 1 отъ 4 януарий т. г. се постановява: отпускатъ съ указъ отъ 23 ноември 1883 год. подъ №. 1012 петстотинъ лева отъ отд. I гл. XII ст. 2 по бюджета на Министерството на Народното Просвѣщението да се взематъ отъ ст. 3 на сѫщата глава.

Съ указъ подъ №. 3 отъ сѫща дата се постановява: по ст. I отпускатъ се хиляда и петстотинъ лева за купуване петстотинъ екземпляра отъ книгата „История по педагогията“ отъ Юлия Пороца, преведена на Български отъ Д. П. Ковача, зъ да се раздадутъ на нѣкои общински училища за обогатяване училищнитъ имъ библиотеки, и по ст. II тая сумма да се истегли отъ бюджета на Министерството на Народното Просвѣщението по отд. I гл. XIV ст. 1.

Съ указъ подъ №. 4 отъ сѫща дата отчиелява се отъ 1 текущий януарий докладчика при Статистическото Бюро, Т. Муткуровъ, отъ занимаемата му длъжностъ, понеже влиза тая година въ реда на Българските войски.

Съ указъ подъ №. 5 отъ сѫща дата се постановява: по ст. I да се отпускатъ за съдържание на редактора на турското издание отъ „Държавенъ Въстникъ“ за мѣсяцъ декември двѣстъ и петдесетъ лева, и по ст. II тия пари да се взематъ отъ означената въ бюджета на Министерството на Народното Просвѣщението сумма за подпомагане литературни предприятия (отд. I гл. XIV ст. 1).

Съ приказъ подъ №. 2 отъ 11 януарий т. г. назначава се отъ 1 януарий т. г. за и. д. до-

кладчикъ при Статистическото Бюро, Захариевъ, приврѣмененъ чиновникъ при сѫщото бюро.

Съ приказъ подъ № 3 отъ сѫща дата, на основание чл. 7 отъ „закона за раздаване стипендии и пособия“, отпушта се на държавния стипендиятъ, Иванъ Караджоловъ, студентъ по правото на Екскъя юридически факултетъ, двѣ тъ и двадесет лева, за да заплати тръбувемата сума при положение втори бакалореатъ.

Съ приказъ подъ № 4 отъ 12 януарий т. г., съгласно чл. 47 отъ „закона за общинитѣ и градското управление“, утвърдяватъ се за членове на Добричкото училищно настоятелство, избранитѣ отъ гласнитѣ на Добричкото градско население Георги Щукевъ и Руси Еневъ, и избранитѣ членове отъ общинский съвѣтъ Добри Сисаревски и Георги К. Заморировъ.

Съ приказъ подъ № 5 отъ сѫща дата, съгласно чл. 47 отъ „закона за общинитѣ и градското управление“, утвърдяватъ се за членове на Севлиевското училищно настоятелство, избранитѣ отъ гласнитѣ на Севлиевското градско население Ботю Ханчевъ и Минчю Пешовъ, и избранитѣ отъ Севлиевский общинский съвѣтъ членове Стефана Г. Нерезовъ и Иванчо Ц. Пешевъ.

По Министерството на Правосъдието.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано: „Утвърждавамъ присъдата за наказанието на Тахиръ Кара Ахмедовъ“.

23. 12. 83.

„Александъ“.

Докладъ до Негово Височество.

№ 255.

Господарю!

Възъ основание на 31 членъ отъ Допълнението къмъ Врѣменните Съдебни Правила, имамъ честь да представя съ благоусмотрението на Ваше Височество преписъ отъ присъдата № 336, издадена отъ Русенский окръженъ съдъ на 23 декемврий 1882 г., чрезъ която, между другото, Тахиръ Кара Ахмедовъ, отъ с. Арабаджъ ларъ, Русенско окръжение, Мехмедъ Ахмедовъ, отъ с. Пашукчиларъ, Силистренско окръжение, и Симеонъ Ивановъ Канрата, изъ г. Тутраканъ, съ осъдени на вѣченъ затворъ въ окови, по обвинението имъ въ разбойничество. При това, считамъ за нуждно да прибавя, че Мехмедъ Ахмедовъ и Симеонъ Ивановъ Канрата, осъдени тоже за разбойничество и отъ Силистрен-

ският окръженъ съдъ на съмърто наказание съ присъдата отъ 15 септември 1882 г., която Ваше Височество благоволихте и утвърдихте на 10 октомври таъ година, и Силистренският окръженъ съдъ приведе въ испълнение, чрезъ объзвание, на 15 ноември 1883 г., частъ 11 предъ пладнѣ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-искоренъ служителъ и въренъ подданикъ.

София, 24 декемврий 1883 год.

Министър на Правосъдието: К. Стоиловъ.

ПРИСЪДА

№ 336.

Въ името на Негово Височество Български Князъ Александъръ -ий, Русенският окръженъ съдъ, отдѣление угловно, въ открыто съдебно засъдение, държано на деветтий день отъ мѣсека декемврий презъ хиляда осемстотинъ осемдесет и втора година, въ слѣдующий съставъ: предсъдателъ Иванъ П. Бонковъ, членове: Никола Д. Марковъ и Гаврилъ Орошаковъ, съдебни засъдатели: Харалампий Петковъ, Димитъръ Великовъ и Илия Банчовъ, при помощн. секретаря Иванъ Теодоровъ и въ присъствието на помощн. прокурора Иванъ Мумджиевъ, слуша дolo № 342, по опишъ на Иванъ Ботевъ, Иванъ Несторовъ, Симеонъ Ивановъ Канрата, Тахиръ Кара Ахмедовъ, Махмудъ Ахмедовъ, Мусса X. Юмеровъ, Белберъ Хюсейнъ Бейтулловъ и Юмеръ X. Салиевъ, предадени на угловенъ съдъ за разбой.

Въ засъдението присъстваха: подсъдимите Иванъ Ботевъ, Иванъ Несторовъ, Симеонъ Ивановъ Канрата, Тахиръ Кара Ахмедовъ, Махмудъ Ахмедовъ, Мусса X. Юмеровъ, Белберъ Хюсейнъ Бейтулловъ и Юмеръ X. Салиевъ, и свидѣтелите: Ахмедъ Хюсейновъ, Емине Алиева Ахмедова, Мехмедъ Исмаиловъ, Сали Мехмедовъ, Исмаилъ Юмеровъ, Мустафа Мехмедовъ, X. Абдулла Мехмедовъ, X. Османъ Абдулловъ, Даскаль Стефанъ Димитровъ, Кехал Хасанъ Хамзаоглу и Хаджиоглу Юмеръ Исмаиловъ.

Обстоятелствата на дѣлото съ слѣдующите: на свършика на мѣсека януарий 1882 г. жителъ отъ селото Арабаджиларъ, Тутраканска околия, Ахмедъ Хюсейновъ продадъ единъ чифтъ волове на кмета отъ селото Сарсанлари, Белберъ Хюсейновъ Бейтуллахъ, внукъ на Ахмеда Хюсейновъ узналъ за тая продажба на воловетъ и се рѣшилъ да нападне домътъ на чича сп. Ахмеда Хюсейновъ за да му открадне паритъ. Затова и на 7 февру-

арий същата година той проводилъ Махмуда Ахмедовъ при Тахиръ Кара Ахмедовъ, който отишель въ домът на Кара Ахмедова и му казаль че билъ поканенъ отъ нѣкого си Белберъ Хюсейнъ за да отидатъ и нападнатъ въ селото Арабаджиларъ домът на нѣкой си Ахмедъ Хюсейновъ, да го обержътъ, понеже той ималъ пари. Двамата тѣзи Махмудъ Ахмедовъ и Тахиръ Кара Ахмедовъ тръгнали и по пътът близо до селото Арабаджиларъ въ една ливада, намѣрили че ги чакатъ Иванъ Карапата, Иванъ Несторовъ, Мусса Юмеровъ, Юмеръ Салиевъ и Белберъ Бейтулловъ. Тамъ тѣ като се срѣщали, станали всички седемъ души и тръгнали; срѣдъ нощъ влѣзли въ селото Арабаджиларъ и отишли право въ кѫщата на Ахмеда Хюсейновъ. Тукъ въ селото ги чакалъ Иванъ Ботевъ, който се присъединилъ съ тѣхъ.

Ахмедъ Хюсейновъ въ това време съ жената си Емине лѣгнали да спятъ въ стаята си, гдѣто имало огнище; когато Ахмедъ билъ вече заспалъ, чулъ силенъ трясъкъ, това било приблизително около часът по 8 по турски. Той като се събудилъ и си издигналъ главата, забѣлязalъ че единъ човѣкъ влиза презъ прозореца, когото счупилъ. Това билъ Иванъ Ботевъ. Ахмедъ Хюсейновъ станалъ на крака, а зломиленника го стиснали за гърлото и викаль: „параларжъ!“; той като се борялъ съ Ахмеда, презъ прозореца влѣзли още двама разбойници, Иванъ Карапата и Махмудъ Ахмедовъ; единът отъ тѣхъ дошелъ на помощъ, който стисналь Ахмеда за гърлото и наченалъ да го бие по разни мѣста по тѣлото съ ножъ си, повалили го на земята и въ това време Махмудъ Ахмедовъ хвърлилъ малко вода върху огъня да го изгаси. Тѣ били и жената на Ахмеда — Емине и я принуждавали да каже паритъ. Ахмедъ Хюсейновъ имъ далъ 13 лири турски, 2 полимпериала, $\frac{1}{4}$ напалеонъ и 900 гроша въ рубли, които, като взели, ударили съ ножъ още нѣколко пъти Ахмеда и излѣзли на вънъ. Потърпѣвши Ахмедъ Хюсейновъ получилъ четири рани на главата си и една въ дѣсната си ръка, но не били опасни за живота му. Отъ всичките разбойници потърпѣвшите познали само единого — Иванъ Ботева, но предъ Хаскьойски околийски началникъ всичките престъпници се признали въ извършване на това престъпление и Тахиръ Кара Ахмедовъ показалъ даже мѣстото, гдѣто скрилъ откраднатите отъ Ахмеда Хюсейновъ пушка и ножъ. На основание на изложенитѣ до тукъ обстоятелства, прокурорския надзоръ при този съдъ, съ обвинителенъ актъ отъ 22 октомври т. г.

предава на углавенъ съдъ всичкитѣ горѣпоменжти лица, като ги обвинява въ извършване на престъпление, предвидено въ 217 членъ отъ Отомански наказателенъ законъ.

При разбирателството на дѣлото въ съдебното засъдение, всичкитѣ подсѫдими не признаха себе си за виновни въ престъпленето що имъ се приписва. Подсѫдимиятъ Иванъ Ботевъ обяснява, че дѣйствително той билъ купилъ единъ чифтъ биволи отъ потърпѣвшия Ахмедъ Хюсейновъ за 1700 гроша, но за обирътъ той не знаилъ нищо; това той научилъ три дни послѣ конзувието на биволите. Подсѫдимите Иванъ Несторовъ и Симеонъ Ивановъ Карапата признаватъ че сѫ се признали предъ околийския началникъ; но това самоизнане тѣ извършили, защото били принудени съ бой да исповѣдатъ. Подсѫдимиятъ Тахиръ Кара Ахмедовъ обяснява, че не е ималъ никаква намѣса въ този обиръ и че предъ околийския началникъ не се е призналъ да е извършилъ той такова престъпление. Подсѫдимиятъ Махмудъ Ахмедовъ отказва да е ималъ участие въ този обиръ, катоказва че той за такава малка сума пари не би въсприелъ да обира човѣка. Подсѫдимиятъ Мусса X. Юмеровъ отказва да е участвовалъ въ обирътъ, не помнялъ да се е призналъ предъ околийския началникъ и обяснява че Симеонъ Ивановъ Карапата го бѣдялъ, защото се билъ скаралъ съ него веднажъ за една гора. Подсѫдимиятъ Белберъ Хюсейнъ Бейтулловъ тоже отказва да е билъ и той намѣсенъ въ тая работа и обяснява още че околийския началникъ съ бой го принудилъ да исповѣда, но не помнялъ какво е казвалъ предъ него и че презъ времето на обирътъ той билъ въ една стая въ домът на чича си Ахмеда Хюсейновъ; а подсѫдимиятъ Юмеръ X. Салиевъ тоже отказва да е ималъ участие и той въ този обиръ.

Отъ показанието на потърпѣвшия Ахмедъ Хюсейновъ и жена му Емине Алиева се констатира фактътъ на престъпното дѣление, т. е. че на 7 февруари т. г. пощно време били нападнати въ домът си отъ въоръжена разбойническа чета, като имъ разбили прозореца и при разни истезания и нараняване му ограбили паритъ и една пушка. Отъ тѣзи разбойници тѣ не можали да познаятъ добре нѣкого, но единого отъ тѣхъ уприличили на Ивана Ботевъ, за когото категорически не могатъ да кажатъ че е билъ той. Открива се и това обстоятелство, че потърпѣвшиятъ Ахмедъ Хюсейновъ, следъ като се разотинли разбойниците, отишъл за да разбуди внукътъ си, подсѫдимиятъ Белберъ Хюсейна Бейтулловъ, който билъ въ една

одая въ сѫщия дворъ на 15 раскрачи далечь отъ кѫщата, и намѣрилъ вратата на одалта зарезена отъ вънъ, отрезилъ я и повикаль да му отвори, слѣдъ което Бейтуловъ излѣзъ, но не въ ношнитѣ си дрѣхи, а въ дневнитѣ си. Потъргѣшитѣ познахъ откраднатата имъ пушка, кояго се намираше въ сѫдебното засѣданіе като веществено доказателство.

Отъ показанието на свидѣтелитѣ по това дѣло се оказватъ слѣдующитѣ обстоятелства: околийския начальникъ въ тѣхно присѫтствие като распичталъ подсѫдимия Симеонъ Ивановъ Карапата, у когото у кѫщата при обиска се намѣрили 3 жълтици у жена му, която исповѣдала че една жълтица донесълъ мѣжъ й отъ обирътъ въ селото Арабаджиларъ, той (Симеонъ Ивановъ Карапата) самъ исповѣдалъ че той извршилъ нападението на с. Арабаджиларъ, като показалъ и другаритѣ си че били подсѫдимитѣ: Тахиръ Кара Ахмедовъ, Махмудъ Ахмедовъ, Иванъ Несторовъ, Мусса X. Юмеровъ, Белберъ Хюсейнъ Бейтуловъ и Юмеръ X. Салиевъ, които, като докарали, тоже сами признали че участвовали и тѣ въ този обиръ и че ограбенитѣ пари си подѣлили помежду си. Това тѣхно самопризнание станало безъ никакво принуждение съ бой, само на Мусса X. Юмеровъ начальника ударили двѣ плѣсници, защото отъ най-напредъ отказвалъ. Тѣ исповѣдавали още и обстоятелствата по обирътъ: какъ сѫ сговорили като се събрали всички въ ливадата, отъ гдѣто и тръгнали за обирътъ. Симеонъ Карапата исповѣдалъ, че той слѣдъ като съборилъ съ единъ чуканъ прозорена на кѫщата на потъргѣвшия Хюсейнова въ с. Арабаджиларъ, най-напредъ той влѣзълъ вътре и слѣдъ него Махмудъ Ахмедовъ, и че ограбената пушка отъ потъргѣвшия Ахмеда Хюсейновъ и още единъ ножъ се намѣрили у самалъка на подсѫдимия Тахиръ Ахмедовъ по негово указание.

Помощ. прокурора съ обвинителната си рѣчъ намѣри подсѫдимитѣ, освѣнъ Иванъ Ботевъ, за виновни и поискава наказанието имъ по 217 членъ отъ Оттоманский наказателенъ законъ; а за подсѫдимия Иванъ Ботевъ по нѣмание на силни доказателства, остави на съвѣстта на сѫдитѣ да се произнесятъ за неговата виновность или невиновностъ.

Русенский окрежденъ сѫдъ, слѣдъ като изслуша обясненіята на подсѫдимитѣ, показаниета на свидѣтелитѣ и обвинителната рѣчъ на помощ. прокурора, за да рѣши дѣлото вze предъ видъ: 1) показанието на потъргѣвшите, отъ което се до-

казва фактътъ на прѣстъжното дѣяніе; 2) че това прѣстъжно дѣяніе е извѣршено отъ подсѫдимите Симеонъ Ивановъ Карапата, Тахиръ Кара Ахмедовъ, Махмудъ Ахмедовъ, Иванъ Несторовъ, Мусса X. Юмеровъ, Белберъ Юсепновъ Бейтула и Юмеръ X. Салиевъ, служи за доказателство тѣхното самопризнаніе предъ околийския начальникъ, дадено въ присѫтствието на днешнитѣ свидѣтели по дѣлото, които, съ показанието си подъ клѣтва подкрѣпиха това тѣхно самопризнаніе; 3) че отказванието на подсѫдимите, че не сѫ имали участие въ обирътъ и утвърждението на нѣкои отъ тѣхъ, че тѣ по принуждение сѫ се самопризнали, не може да имъ послужи за оправдание, тѣй като отъ свидѣтелските показания не се вижда да еж били тѣ принуждавани отъ околийския начальникъ когато ги распичталъ а само единия отъ подсѫдимите, а именно Мусса X. Юмеровъ е претъргѣлъ двѣ плѣсници, съ които плѣсници, човѣкъ не може да бѫде принуденъ да искаше онова което не е вършилъ; 4) вещественното доказателство ограбената отъ пострадавния пушка намѣрена въ самалъка на подсѫдимия Тахиръ Кара Ахмедовъ по негово указание; 5) че подсѫдимите Симеонъ Ивановъ Карапата, Махмудъ Ахмедовъ и Тахиръ Кара Ахмедовъ за друго прѣстъжение сѫдъ: първите двама на съмртно наказание и последниятъ на вѣчни окови; 6) че противъ подсѫдимия Иванъ Ботевъ не се вижда да има достатъчни доказателства, които да го уличаватъ въ това прѣстъжение, когато самитѣ потъргѣши показаха, че сѫ го уприличили да е билъ и той между другите разбойници, нѣ не казватъ че сѫ го познали добре и че никдѣ отъ свидѣтелските показания не се споменѣ нѣщо за него, и 7) далечното пѫтуваніе на свидѣтелитѣ по дѣлото и тѣхното заявление за пѫтни разноски и денгуби.

— Водимъ отъ тѣзи съображенія и на основание ст. ст. 811 и 815 п. 3 Вр. Сѫдебни Правила признава, съ обстоятелства които уголѣмяватъ вината, за виновни подсѫдимите: Иванъ Несторовъ, 30 годишънъ, православенъ, овчаръ въ с. Папукчиларъ; Симеонъ Ивановъ Карапата, 50 годишънъ, овчаръ въ сѫщото село, жененъ, осдѣденъ на съмртно наказание, православенъ; Тахиръ Кара Ахмедовъ, 33 годишънъ мюслюманско вѣроповѣданіе, земледѣлецъ въ с. Арабаджиларъ, осдѣденъ на вѣчни окови; Махмудъ Ахмедовъ, 35 годишънъ, земледѣлецъ въ сѫщото село, мохамеданско вѣролсповѣданіе, жененъ осдѣденъ на съмртно наказание; Мусса X. Юмеръ

ровъ, 22 годишнъ земедѣлецъ въ сѫщото село, мохамеданско вѣроисповѣдане, жененъ, подъ сѫдъ не билъ; Белберъ Хюсенинъ Бейтулловъ, 25 годишнъ, мохамеданско вѣроисповѣдане, земедѣлецъ въ сѫщото село, жененъ, подъ сѫдъ не билъ, и Юмеръ Х. Салиевъ 30 годишнъ, мохамеданско вѣроисповѣдане, земедѣлецъ въ сѫщото село, жененъ и подъ сѫдъ не билъ. — За виновни въ това, че съставили въоружена разбойническа чета и презъ нощта на 7 февруари т. г. въ селото Арабаджиларъ, слѣдъ като нападнали домът на тамошниятъ жителъ Ахмедъ Хюсенновъ, разбили прозорецътъ на къщата му, подсѫдимите Симеонъ Ивановъ Капрата, Тахиръ Кара Ахмедовъ и Махмудъ Ахмедовъ влѣзли въ къщата му, а останалите стояли отъ вънъ, при разни истезания и нараняване отграбили 2760 грона, които раздѣлили помежду си. При това зачинщикътъ на това злодѣяние е билъ подсѫдимиятъ Белберъ Хюсенинъ Бейтулловъ, а главни дѣйци: подсѫдимите: Симеонъ Ивановъ Капрата, Тахиръ Кара Ахмедовъ и Махмудъ Ахмедовъ. За това съгласно ст. 7, 45, 217 и 218 отъ Оттоманския наказателенъ законъ осужда подсѫдимите: Симеонъ Ивановъ Капрата, Тахиръ Кара Ахмедовъ и Махмудъ Ахмедовъ на вѣченъ затворъ въ окови; предъ видъ на това, че Симеонъ Ивановъ Капрата и Махмудъ Ахмедовъ за друго злодѣяние сѫ осъдени на смъртно наказание, то въ случай на непотвърждение и неиспълнение на тая смъртна присъда въ слѣдствие на оправдание, наложеното въ настоящата присъда наказание да се испълни; а ако ли се замѣни казанната смъртна присъда съ временн или вѣчни окови, то тѣзи подсѫдимите да се утѣснятъ въ наказанието въ продължение на по шестъ години. Тъй сѫщо това распореждане на настоящата присъда да се примѣни и къмъ подсѫдимиятъ Тахиръ Кара Ахмедовъ, който сѫщо за едно друго злодѣяние осъденъ на вѣчни окови. Подсѫдимите: Иванъ Несторовъ, Мусса X. Юмеровъ и Юмеръ Х. Салиевъ се осаждатъ на по четиригодишнъ затворъ въ окови, а подсѫдимиятъ Белберъ Хюсенинъ Бейтулловъ се осужда на осемгодишнъ затворъ въ окови. Подсѫдимиятъ Иванъ Ботевъ по нѣмане доказателства въ виновността въ настоящето престъпление съгласно ст. 819 и. 1 отъ Врем. Сѫдебни Правила се оправдава. — На основание ст. 819 отъ Врем. Сѫдебни Правила и 46 отъ Оттоманския наказателенъ законъ всичките признати за виновни подсѫдими, солидарно да заплатятъ на пострадалото лице двѣ хиляди и се-

демстотинъ и седемдесет грона, които пари тий сѫ отграбили. На основание ст. 990 сѫщите правила да заплатятъ на хазната станалите по това дѣло сѫдебни разноски петдесет и седем лева и 15 ст. Съгласно ст. 993 сѫщите правила да заплатятъ за пъти разноски и денги на свидѣтелите: Исмаилъ Юмеровъ двадесет и два лева и 60 ст. на свидѣтелите Мустафа Мехмедовъ, Абдула Мехмедовъ, Османъ Абдула, Даскаль Стефанъ Димитровъ и Кехая Хасанъ Хамза, Юмеръ Х. Исмаиловъ и Али Ходжа Мехмедовъ по двадесет лева и 60 ст. — Съгласно ст. 818 отъ Врем. Сѫдебни Правила, вещественото доказателство по това дѣло постъ влизанието на тая присъда въ законна сила, да се връчи по принадлежност чрезъ полицита. Съгласно ст. 900 Врем. Сѫдебни Правила настоящата присъда преди да се испълни относително подсѫдимите осъдени на вѣчни окови, подг҃ажда на Височайше утвърждение.

Срѣщу тая неокончателна присъда се допуща възвѣзвана жалба предъ Русенския апелативенъ сѫдъ въ двѣ-недѣленъ срокъ, считанъ отъ денътъ на обявленietо ѝ въ окончателна форма.

На първообразното подписали: предсѣдателъ: Ив. П. Бонковъ, членове: Н. Д. Марковъ и Г. Орошаковъ и приподписъ помощникъ Секретаря: Иванъ Теодоровъ.

Отъ Военното Министерство.

Указъ

№ 1.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милост и народната воля
Князъ на България

По предложението на Нашътъ Управляющи дѣлата на Военното Министерство, представено Намъ съ докладътъ му отъ 2 януари подъ № 1,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се отпустне едноврѣменно пособие седемстотинъ петдесет лева на прикомандирования къмъ академията отъ Генералния Штабъ Поручикъ отъ Врачанска дружина № 8 дружина Бълковъ на лѣкуване болестта му.

II. Тѣзи сумма да се вземе отъ § 4 ст. 7 по бюджета на Военното вѣдомство.

III. Испълнението на настоящия указъ се възлага на Нашътъ Управляющи дѣлата на Военното Министерство.

Издаденъ въ гр. София на 2 януарий 1884 година.

На първообразното съ собственната ръжка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ:

Управляющи дѣлата на Военното Министерство от Генералния Штабъ:

Подполковникъ Котельниковъ.

Указъ

№ 2.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България

По предложението на Нашътъ Управляющи дѣлата на Военното Министерство, представено Намъ съ докладътъ му отъ 2 януарий подъ № 2,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се отпустне едноврѣменно пособие четиристотинъ лева на прикомандирована къмъ 130 пѣхотни Херсонски полкъ Поручикъ отъ Врачанска Мѣщевъ.

II. Тъзи сумма да се вземе отъ § 4 ст. 7 по бюджета на Военното Министерство.

III. Испълнението на настоящия указъ възлагаме на Нашътъ Управляющи дѣлата на Военното вѣдомство.

Издаденъ въ гр. София на 2 януарий 1884 година.

На първообразното съ собственната ръжка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ:

Управляющи дѣлата на Военното Министерство от Генералния Штабъ:

Подполковникъ Котельниковъ.

Съ указъ подъ №. 239 отъ 31 дек. 1883 год. се постановява: да се пренесжтъ отъ § 3 ст. 1 по текущия бюджетъ на Военното Министерство осемнадесетъ хиляди триста осемдесетъ лева 93 ст. въ часть III глава III ст. 1 по бюджета на сѫщата година на Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла и въ распореждането на послѣднето.

Съ указъ подъ №. 240 отъ сѫща дата, се постановява: да се введе отъ 1 идущий януарий мѣсяцъ нормата на ежедневния фураженъ окладъ, за строевитъ и подемни коне въ артилерията и

кавалерията, освѣнъ Нашътъ конвой, по единъ левъ и десетъ стотинки.

Съ указъ подъ №. 241 отъ сѫща дата, назначава се инвалидна пенсия отъ срѣденъ размѣръ на Иванъ Минчевъ, бивший работникъ — войникъ въ Русенскиятъ артилерийски арсеналъ, станалъ неспособенъ за работа, вслѣдствие отрѣзванието отъ трионъ 4-тѣхъ му пръсти на рѣжката, при испълнение на службата.

Негово Височество въ София на 25 декември 1883 г. изволи да издаде слѣдующий

ПРИКАЗЪ

№ 235.

Произвожда се отъ Капитанъ въ Майоръ: Отъ 1-й артилерийски полкъ Фростъ, като се преведе въ 2-й артилерийски полкъ и се назначи Командиръ на 1-то отдѣление и на 8-та батарея отъ сѫщия полкъ.

Назначава се: Отъ 1-й артилерийски полкъ Капитанъ Клюпфель — Командиръ на 3-та батарея отъ сѫщия полкъ.

Уволнява се отъ служба, по домашни обстоятелства: Отъ 2-й артилерийски полкъ Майоръ Томилинъ.

Управляющи дѣлата на Военното Министерство от Генералния Штабъ:

Подполковникъ Котельниковъ.

ПРИКАЗЪ

№ 443.

Шестътъ человѣка долни чинове, които свършват курса къмъ 1-й януарий 1884 година въ учебната кузница да се распредѣлятъ на служба въ сѫйти части отъ войската, а именно:

Въ 2-й артилерийски полкъ 2

“ Конниятъ полкъ 3

“ Собствениятъ на Н. Височество Конвой 1

На тѣхното място да се командироватъ въ учебната кузница долни чинове отъ слѣдующите части:

Отъ конниятъ полкъ 1

“ 1-й артилерийски полкъ 3

“ 2-й 6

София, 20 декември 1883 год.

Управляющи дѣлата на Военното Министерство от Генералния Штабъ:

Подполковникъ Котельниковъ.

ПРИКАЗЪ

№ 445.

Въ дошълнение на указа подъ №. 234, Негово Височество благоволи да заповѣда:

1) 1-та и 3-та сотни отъ 2-й конний полкъ да се преведутъ въ штабнитъ имъ съставъ, въ новоформирания 1-й на Негово Височество коненъ полкъ, като се наименуватъ 1-та и 2-та сотни отъ 1-й конний на Негово Височество полкъ;

2) до окончателното преминаване на тѣзи сотни въ 1-й на Негово Височество конний полкъ, да се считатъ временно прикомандирани къмъ 2-й конний полкъ, и

3) за назначението на лица за длъжностите: Завѣдующий домокинството и Командир на 2-та сотни въ новоформирания полкъ да се направи сношение съ Главнитъ Штабъ за пригласяване на тѣзи длъжности — офицери отъ Императорската Русска служба.

София, 25 декември 1883 год.

Управляющи дѣлата на Военното Министерство отъ Генералниятъ Штабъ:

Подполковникъ Котельниковъ.

По Министерството на Външнитъ Дѣла и Исповѣданіята,

ПРИКАЗЪ

№ 51.

За направениетъ докладъ отъ главнитъ инспекторъ на Телеграфитъ и Пощитъ, г-нъ Ради Ивановъ, относително електрическото изложение въ Виена, и особено за разнитъ нови телеграфни апарати, на които преимуеществата той, въ едно кратко време, е успѣлъ да изучи и представи за подробни разяснения, обявявамъ му благодарностъ.

София, 7 януари 1884 год.

Министър на Външнитъ Дѣла и Исповѣданіята:

М. Балабановъ.

 ПОПРАВКА. При преписванието закона за мѣркитъ противъ Филоксерата, въ чл. 2, редъ 2, на той законъ е пропусната думата „сухо“, която трѣбва да стои предъ думата *гроздие*, тъй щото той членъ трѣбва да се чете така: „Чл. 2. Позволява се внасянието въ Княжеството и пренасянието презъ него вино, сухо гроздие и проч. . . .“

Главенъ секретаръ: Д. В. Храновъ

Държавна Печатница въ София.

Телеграфически депеши

на

„ДЪРЖАВЕН ВѢСТНИКЪ“.

(Агенция Хавасъ).

13 януари 1884 година.

Парижъ. Г. Едмондъ-Абуъ се избра академикъ.

Кайро. Гордонъ Паша, който пристигнал тук снощи ще замине за Хартумъ по Нилъ.

Берлинъ. Императоръ продължи приемите и послѣ пладнѣ; той ирие на аудиенция маршала Мантефелля и княза Алберта.

Мюнхенъ. Камарата прие, при всичкитъ противения отъ министра на юстициата, едно предложение съ което се иска унищожението на нотариата.

16 януари 1884 година.

Виена. Достовѣрни свѣдѣния опровергаватъ извѣстните, че Чернагора правила военни приготовления на Албанската граница.

Кайро. Гордонъ Паша замине за Хартумъ заедно съ новия Султанъ на Дарфуръ.

Махди отъ осемъ дни насамъ е излѣзълъ изъ Обейдъ заедно съ войскитъ си и е заминялъ неизвѣстно па кѫде.

14 януари 1884 година.

Лондонъ. Times казва: Гордонъ Паша се надѣва да пристигне въ Хартумъ до 20 дни.

Генералъ Гордонъ Паша щялъ да подкрепи идеята да се задържи Суданъ, ако Англия земе на себе разносите за превземанието и администрацията на Суданъ отъ какъ се превземе.

Кайро. Хедивъ назначи генерала Гордонъ Паша за управител на Суданъ.

Римъ. Въ одно събрание отъ членовете на большинството г. Депретисъ обяви, че правителството ще представи на камарата единъ проектъ за морската и сѫюзническа защита на държавата.

Цариградъ. Като отговарялъ на Мусурусъ Паша относително исканието на Портата да влезе въ размѣнение на взглядове за разрѣшаванието Египетския въпросъ, Лордъ Гранвилъ е запиталъ върху кои основи щяло да стане това размѣнение на взглядове. Мусурусъ Паша, при всичко, че нѣмалъ инструкции, отговорилъ че то щяло да остане въвъз основитъ на трактата отъ 1841 година и на по послѣднитъ фирмани.

Министерскиятъ съветъ е разисквалъ въ четвъртъкъ върху този въпросъ но не е зелъ никакво решеніе.

Англия била поискана щото Портата писмено да изложи ясно своите домогвания по начинъ по-малко неопределъченъ отъ колкото Мусурусъ Паша е направилъ това въ отговора си.

ОБЯВЛЕНИЯ.

Свищовскиятъ окр. съветъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2787.

Отъ нѣкако врѣме насамъ въ Свищовск. округъ сѫмъ испаднали безъ ступани слѣдующитѣ добѣтци:

1. *Единъ волъ*, съ отличителни бѣлѣзи: 10 годишень, косъмъ бѣль, рогата му криви и дѣсното ухо на върхътъ а лѣвото ухо отдолѣ отрѣзани, задържанъ въ с. Орешъ (Свищовска околия).

2. *Едно тормачѣ*, 2 годишно, караманесто и на края на онашката му бѣло, задържано въ с. Стижаровъ (Свищов. околия).

3. *Една биволпucha*, 8 годишна, косъмъ черпъ, на челото и онашката има по-малко бѣло и десното ухо цѣпнато като на рабошъ, задържана въ с. Тръстеникъ (Никополска околия).

Призоваватъ се притѣжателитѣ на тѣзи добѣтци да се явятъ предъ постоянната окръжна комисия въ продължение на 30 дни слѣдъ обнародование настоящето въ Държавниятъ Вѣстникъ за да ги докажатъ и взематъ назадъ.

Въ противенъ случай тѣ ще бѫдатъ продадени за въ полза на хазната.

Гр. Свищовъ, 10 декември 1883 год.

1—(1441)—1 За председателъ: Божиловъ.

Кюстендилскиятъ окръженъ сѫдъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3579.

Кюстендилскиятъ окръженъ сѫдъ, на основание ст. 850 отъ Врѣменнитѣ Сѫдебни Правила, обявява, че търси отклонивши се отъ сѫдебното слѣдствие, Илия Дамяновъ, живущъ въ гр. Пловдивъ, Источна Румелия, бившиятъ сѫдебенъ приставъ на Дунцико-Радомирски участъкъ при сѫденъ сѫдъ.

Примѣтитѣ на Илия Дамяновъ сѫ: 22—24 годишна възрастъ, ръсть високъ, очи и вѣжди черни и мустаци малки.

Умолява се всѣкий, който би узналъ мѣстожителството му, да го съобщи на най-близкитѣ полицейски власти, а тѣзи послѣднитѣ се умоляватъ да го прератятъ, въ Кюстендилскиятъ окръженъ сѫдъ.

Гр. Кюстендилъ, 21 декември 1883 год.

Предсѣдателъ: Г. Карапановъ.

1—(1454)—1 Подъ-секретаръ: Хр. Райовъ.

Кюстендилскиятъ сѫдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 358.

Съгласно ст. ст. 248 и 341 отъ Врем. Сѫд. Прав., вдигвамъ запрещението подъ № 272, наложено върху къщата принадлежаща на Коте Гьошевъ Вучевъ ж. Дубнишки.

Гр. Дубница, 24 декември 1883 год.

1—(1474)—1 Сѫдебенъ приставъ; И. Н. Княжевъ.

Русенска постояннa комисия.

ИЗВѢСТИЕ

№ 42.

Русен. окръжна постояннa комисия честь има да извѣсти, че у Чифчибашията въ гр. Русе се намира слѣдующитѣ животни безъ ступани (юви), а именно: единъ конъ 7 год.; косъмъ черъ, грива на десна страна, и на гърба малко бѣло отъ сѣдо; и единъ конъ 7 год., косъмъ черъ, грива на лѣва страна, на гърба бѣло, на правия бутъ на дѣвъ мѣста бѣло и лѣвото му ухо разѣпено.

Умоляватъ се стопанитѣ на горнитѣ животни да се явятъ въ комисията отъ днесъ до единъ мѣсяцъ съ документи за право-собственность; въ противенъ случай комисията ще ги продаде за въ полза на хазната.

Гр. Русе, 22 декември 1883 год.

Предсѣдателъ: К. Мариновъ.

1—(1469)—1 Членъ-секретаръ: П. Л. Винаровъ.

Разградскиятъ окръженъ сѫдъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3479.

Разградскиятъ окръженъ сѫдъ, на основание ст. ст. 850 и 851 отъ Врѣм. Сѫдебни Правила, търси отклонивши се отъ предварителното слѣдствие Селимъ Пехливанъ изъ с. Мастанларь, Кесаровска околия, Търновско окръжие, на 36 години, бой високъ, коса черна, очи сиви, носъ корубестъ и мустаки черни и голѣми, обвиняемъ въ нападение съ оръжие съ още пѣколко други другари въ гората пижаницѣ: свещеникъ Стефанъ Пеневъ, Х. Пантеле X. Димитровъ и др.

Всякой комуто е извѣстно мѣстожителството на горѣзначенитѣ обвиняемъ е обязанъ да извѣсти на най-блиските полицейски власти, а тѣ се умоляватъ незабавно да го препратятъ въ Разградскиятъ окръженъ сѫдъ.

Гр. Разградъ, 21 декември 1883 год.

За предсѣдателъ членъ: Б. Ханджиевъ.

1—(1471)—3 Секретаръ: П. П. Мишковъ.

Русенско окръжно сѫдилище.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 8337.

Русенското окръжно сѫдилище, на основание ст. 850 Времен. Сѫдебни Правила, търси Хабиль Молла Хасановъ, изъ село Карапалъ (Османъ-Пазарско), който се обвинява въ кражба на коне и се е отклонилъ отъ сѫдебното слѣдствие.

Отличителнитѣ бѣлѣзи на Хабиль Молла Хасановъ сѫ: на 34 година възрастъ, ръсть среденъ и растъренъ, коса черна, очи желти, мустаци черни, брада бѣсне и лице възчерно.

Който знае гдѣ се намира речений обвиняемъ, задължава се да извѣсти на мѣстните власти, а тѣ се

умоляватъ да го представятъ въ горъкозанното съдилище.

Гр. Русе, 22 декември 1883 год.

Подпредсъдателъ: С. И. Долговъ.

1—(1470)—1 Подсекретаръ: Д. Кънчевски.

Софийски окр. управител. съвѣтъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3368,

Софийски окр. съвѣтъ съ настоящето си има честъ да извѣсти на интересуващите се, че подъ вѣдомството му се намират отъ нѣколко дни слѣдующите безстопани животни:

1. Въ с. Гурмазово (Соф. околия) една безстопана крава (юва) съ бѣлѣзи: 8 година, сива и па роговете застъргало съ пила въ видъ на кръстъ, и една кобила 14—15 год. цѣлоуха и безъ други бѣлѣзи.

2. Въ Калковската община (Самоковска околия), едно даначе около двѣгодишно, съ косъмъ черенъ и безъ други знаци.

Като извѣстява горното, съвѣта приканва притѣжателите на горъкозанните животни въ разстояние на единъ мѣсяцъ отъ публикованието настоящето обявление въ „Държавенъ Вѣстникъ“, да се явятъ въ съвѣта съ нуждните доказателства за да си ги приематъ надирѣ; въ противенъ случай, ще се продадятъ за въ полза на държавното съкровище.

София, 1 ноември 1883 год.

Предсъдателъ: Спасъ П. Величковъ.

1—(1251)—1 Членъ-секретаръ: Г. В. Райновъ.

Габровска митница.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 526.

На 18 идущи февруари 1884 год. презъ присъствието часове, въ помѣщението на митницата, ще се произведе публиченъ търгъ за продажбата на слѣдующите конфисковани стоки:

215 парчета дървени лопати.

15 оки дробенъ Источно-Румелийски тютюнъ (въ пакети).

12 дузини малки огледала.

Желающите да ги купятъ, умоляватъ се да присъствуваатъ за наддаване въ опредѣленото време и място.

Гр. Габрово, 14 декември 1883 год.

Управителъ: С. Поповъ.

1—(1448)—3

Писарь: Евтимовъ.

Вратчански окр. съвѣтъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2935.

Съ настоящето постоянната окр. комисия, честъ има да обяви на почитаемата публика за всеобщо знание, че подъ вѣдомството ѝ се намира безъ стопанинъ (юва) една биволица на 8 години съ косъмъ врана, безъ други бѣлѣзи.

За това се приканватъ стопанинътъ и да се яви въ канцелариата на комисията отъ днес до 27 януари

1884 година, за да докаже че е негова собственность, като бѫде снабденъ съ потрѣбното свидѣтелство отъ надлежната община; иначе ако се неяви и засвои до горъкозания денъ, комисията ще я продаде въ сѫщия денъ съ наддавателенъ търгъ, за въ полза на Държавното съкровище.

г. Вратца, 20 декември 1883 год.

За предсъдателъ: Добре Ганчовъ.

За секретаръ: Н. Ив. Абузовъ.

1—(1453)—1

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2950.

Съ настоящето, постоянната комисия, съгласно постановленietо си отъ 12 текущаго мѣс. под № 131, честъ има да обяви на почитаемата публика за всеобщо знание, че въ помѣщението на комисията ще се отаджатъ подъ наемъ за идущата 1884 год. съ наддавателенъ търгъ, слѣдующите имущества на незавърнаните се още отъ бѣгство турци като: ниви, ливади, и лозя, които се намиратъ въ селата и градовете на окрѣгътъ, и кѫща имъ, които се намиратъ само въ селата, съ срокъ до истичанието на 1884 год.; наддаванието, и возлагане ще се почне на 13 февруари 1884 год. отъ 10 часа сутринта и продължава непрекъснато до 3 часъ посрѣдъ пладне, тъй сѫщо ще продължава на 14, 15 и на 16 сѫщия мѣсяцъ въ който денъ търгътъ се свършива въ 3 часа посрѣдъ пладне. —

За това ония господа, интересуващи се да наематъ горъкозлените имущества могатъ да се явяватъ катадневно въ канцелариата на комисията, за прегледване подробно условията, освѣнъ не присъствените дни.

г. Вратца, 22 декември 1883 год.

За предсъдателъ: Добре Ганчовъ.

За секретаръ: Н. Ив. Абузовъ.

1—(1467)—2

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2955.

Съ настоящето, постоянната комисия честъ има да обяви на почитаемата публика за всеобщо знание, че подъ вѣдомството ѝ се намират слѣдующите три добичета изгубени (юва) а именно:

1) едно турме на 2 год. съ слѣдующите бѣлѣзи: косъмъ врано, и въ десното ухо кърно. —

2) една кобила на 8—9 год. съ слѣдующите бѣлѣзи: косъмъ червена, и лиса на челото, заедно съ едно конче мѫжко на 6 мѣсяци, съ косъмъ червено и лисо на челото.

За това се приканватъ ступанитъ на горъкозлените добичета, да се явятъ въ канцелариата на комисията отъ днес до 27 идущи мѣсяцъ януари 1884 год. и докажатъ че сѫщна собственность, като бѫдатъ снабдени съ потрѣбните свидѣтелства отъ надлежните общини, иначе ако се неяви и не засвои тѣзи добичета до горъкозания денъ, комисията ще ги продаде съ наддавателенъ търгъ въ сѫщия денъ за въ полза на държавното съкровище.

г. Вратца, 22 декември 1883 год.

За предсъдателъ: Добре Ганчовъ.

За секретаръ: Н. Ив. Абузовъ.

1—(1468)—1

Ломски съдебен приставъ.

ЗАПРЕЩЕНИЕ

№ 360.

Долуподписаний съд. приставъ при Ломски окр. съдъ, Ломски участъкъ, Ем. Максимовъ, съ силата на испълнителния листъ подъ №. 152 издаденъ отъ бившии Ломско-Бълградчишки окръженъ съдъ на 4 юни 1879 год. и съгласно ст. 430 и 431 отъ Брѣм. Съд. Правила, съ това налагамъ възбрана върху:

1) Една къща, находяща се вътре въ селото Дрѣновецъ, съ дворъ и лозе въ нея отъ около два (2) дюл. приналѣжаша на Петко Симеоновъ отъ същето село Дрѣновецъ, за удовлетворение искътъ на Недѣля Нинова отъ това село, на сумма отъ 1432 гроша и направенитѣ до сега съдебни разноски 57 лева и 80 стот. и

2) Една градина отъ два дюлюма.

Горните имущества до снемание на запора, съгласно ст. 432 отъ Брѣмен. Съд. Правила, неподлѣжатъ на отчуждение.

г. Ломъ, 16 септем. 1883 год.

Съд. приставъ: Ем. Максимовъ.

1—(1166)—1

ЗАПРЕЩЕНИЕ

№ 444.

Долуподписаний Ем. Максимовъ, съдебен приставъ при Ломски окр. съдъ, на г. Ломски участъкъ, съгласно опредѣленето на същия съдъ отъ 8 октом. тек. 1883 год. и съгласно ст. 242, 243 и 248 отъ Брѣм. съд. Правила, съ това налагамъ възбрана върху една къща на Мустафа Зеки Ефенди, бившъ жителъ на г. Ломъ, а по настоящемъ съ неизвѣстно мѣстожителство, находяща се въ г. Ломъ, улица „Варошка“, между съсѣди: отъ двѣ страни къщитѣ на Гаврилъ Моновъ и Младенъ Попполовъ, и отъ двѣ пъти; за обезпечenie искътъ заявенъ противъ същия Мустафа Зеки-Ефенди, отъ Сюлейманъ Молла Махмудовъ жителъ изъ г. Ломъ, повѣренникъ и на другитѣ свои сънаслѣдници, по име: на майка си Емине Халилова, сестрите си: За-рифе и Фатиме и брата си Мехмеда, на сумма отъ 19,300 гроша.

Горното имущество, до снемание на запора, съгласно ст. 432, отъ Брѣм. Съдеб. Правила, не подлежи на отчуждение.

г. Ломъ, 15 октом. 1883 год.

Съд. приставъ: Ем. Максимовъ.

1—(1216)—1

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 195.

Подписаний съдебен приставъ при Лом. окр. съдъ Д. Ивановъ отъ I участъкъ обя-

вявамъ за всеобщо знание на почитаемата публика че вслѣдствие предписането на Лом. окр. съдъ отъ 22 августъ 1883 год. подъ №. 2075 и опредѣленето отъ 3 септември т. г. подъ №. 37 отъ същия съдъ и съгласно ст. 248 отъ Брѣм. Съдебни Правила снимамъ запора отъ движимите и недвижимите имущества на Стоянъ Николовъ Щиплия жителъ отъ с. Разградина-Махла (Лом. окр.) върху които имущества е било наложено запоръ на 3 януари 1883 год. съгласно заповѣдта на Видински окр. съдъ отъ 31 декември 1882 год. подъ №. 2132, за обезпечението искътъ на Ценко Тодоровъ жит. отъ г. Ломъ, за сумма отъ 26,355 гроша.

г. Ломъ, 26 септем. 1883 год.

Съд. приставъ: Д. Ивановъ.

1—(1125)—1

Севлиевски съд. приставъ.

ЗАПРЕЩЕНИЕ

№ 278.

На основание испълнителния листъ подъ №. 121 издаденъ отъ Севлиевски мировий съдия, опредѣленето подъ №. 388 отъ 7 септем. 1883 год. на Севлиевски окр. съдъ и ст. 431 отъ Брѣм. Съд. Правила налага се запоръ върху нижеслѣдующите недвижими имущества на ж. изъ с. Кръвенъ Ионко Миховъ Лумпари, за обезпечението искътъ по Бою Миховъ изъ същото село, а именно:

1) Нива въ землището на Кръвенъ на „Махалата“ око 3 дюлюма съ плѣвня, при съсѣди: Димитръ Миховъ, дворъ, Христовица Мирчова, однакъ отъ къща и отъ двѣ страни дере;

2) Ливада въ същото място на „Влоговата ливада“ около 1 дюлюмъ, при съсѣди: Станчо Къневъ, Ненко Димовъ, Мичю Димовъ и Цвѣтко Димовъ;

3) Нива въ същето землище на „Таховица“ около 1 дюлюмъ.

До снеманието на настоящето запрещение горѣзванитѣ имущества, съгласно ст. 432 п. 1 и 2 отъ Брѣм. Съд. Правила, не подлежатъ на отчуждаване.

Севлиево, 15 септем. 1883 год.

Съд. приставъ: Ж. Н. Георгиевичъ.

1—(1084)—1

ЗАПРЕЩЕНИЕ

№ 19.

Подписаний съд. приставъ при Севлиев. окръж. съдъ на III участъкъ Иванъ С. Докторовъ, на основание испълнителния листъ отъ Троянскиятъ мировий съдия, подъ № 797 и съгласно ст. 248 отъ Брѣмен. Съд. Правила, налагамъ възбрана върху недвижимите имущества, на Дона Христовъ отъ с. Леш-

ници находящи се въ м. Попишака, Троянска територия, състоящи отъ елѣдующите:

1) Една орница 2 дюл. въ помѣстисто „Сунарито“ граничи съ Тончю Бановъ и отъ двѣ страни долчина;

2) Полвината отъ колибата въ Попишака, заедно съ бахчията и нивата до нея $3\frac{1}{2}$ дюл. граничи съ Иванъ Радковъ, долчина и Марко Радиковъ, и

3) Една кория въ помѣстисто „Коларката“ 30 дюл. граничи съ Иванъ Радковъ, Сортать, Дочю Буджакъ и Мондежка кория.

За обезпечение иска съгласно ст. 432 п. I и II отъ Брѣм. Сѫд. Правила, неподлежатъ на отчуждание до сниманието настоящето.

г. Троянъ, 14 октом. 1883 год.

III Сѫд. приставъ: И. Докторовъ.

1—(1262)—1

Варненски сѫдебенъ приставъ.

ЗАПРЕЩЕНИЕ

№. 668.

На основание отношението на Варненски мировий сѫдъ отъ 9 септ. т. г. подъ №. 5492 и съгл. ст. 248 отъ Брѣм. Сѫд. Правила съобщава се че наложено е възбрана на три ниви 6 кила, находящи се въ землището на с. Гюн-Довду, Варненска околия, принадлежащи на жителя изъ сѫщото село Панаитата Апостоловъ; за обезпечение иска на наследници Христофорови, Варненски жители, и до снеманието възбраната реченитъ ниви не подлежатъ на отчуждение.

г. Варна, 17 септем. 1883 год.

Сѫд. приставъ: П. Бабевъ.

1—(1143)—1

ЗАПРЕЩЕНИЕ

№. 709.

Сѫдебният приставъ при Варненски окр. сѫдъ на I Варненско-околийски участъкъ П. Бабевъ, на основание отношението на Варненски мировий сѫдъ отъ 16 септем. т. г. подъ №. 5581 и съгласно ст. 248 отъ Брѣм. Сѫд. Правила, съобщава че наложено е възбрана на двѣ ниви находящи се въ землището на с. Кестеричъ, Варнен. околия, едната отъ двѣ кила въ мѣстността „Кѣркми. Дерменъ карши“ втората отъ едно кило въ мѣстността „Долаплаж. Кая“ принадлежащи на жителя изъ реченото село Щерю Михайловъ; за обезпечение иска на Варнен. жителка Венетия Дакова, и до снеманието на тая въз-

брана, казанитѣ ниви неподлежатъ на отчуждение.

г. Варна, 3 октомври 1883 год.

Сѫд. приставъ: П. Бабевъ.

1—(1176)—1

Русенски сѫд. приставъ.

ЗАПРЕЩЕНИЕ

№. 62.

Подписаный сѫдебенъ приставъ при Русенски I сѫд. участъкъ, на основание исполнителний листъ №. 1329, издаденъ отъ Русенски мир. сѫдия на 2 авг. 1883 год. и съгласно ст. 431 отъ Брѣм. Сѫд правила, се наложи възбрана на недвижимото имущество, на Бакалъ Исмаилъ Мустафовъ, бивший Русенски житель, състояще отъ една кѫща въ г. Русе махалата „Хаджи Муса“, за удовлетворение взиманието 35 лири турски на Мехмеда Ахмедовъ изъ г. Русе.

Това имущество, съгласно ст. 432 отъ сѫдъ правила, не подлежи на отчуждение.

г. Русе, 22 септем. 1883 год.

I Сѫд. приставъ: М. Палашевъ.

1—(1119)—1

ЗАПРЕЩЕНИЕ

№. 492.

Подписаный сѫд. приставъ при Русенски окр. сѫдъ на IV участъкъ Иваница Данчовъ, съгласно отношението на Тутраканский мировий сѫдъ подъ №. 1318 отъ 16 день месецъ септември н. г. се налага запоръ връхъ недвижимитѣ имущество на Желю Стояновъ отъ градъ Тутраканъ, а именно: на една кѫща расположена въ сѫщия градъ Тутраканъ находяща се въ ул. називаема „Бѣлгария“: оградена съ плетъ, покрита съ керемиди отъ една стая и хашъ, еднокатна, дворъ половинъ дюлюмъ; за обезпечение иска съгласно ст. 432 отъ Брѣм. Сѫд. Правила.

г. Тутраканъ, 17 септ. 1883 год.

Сѫд. приставъ: Иваница Данчовъ

1—(1108)—1

ПРИЗОВКА

№. 482.

До наследници на покойни Зафиръ А. Тумпаровъ отъ гр. Самоковъ. Съ настоящето призовавамъ наследници на покойни Зафиръ А. Тумпаровъ отъ гр. Самоковъ, въ продължението на 61 день отъ трикратното публикуване настоящето, да заплатятъ $3626\frac{1}{2}$ гроша и сѫд. разноски на Мойсей Бухоръ

Арие тоже изъ г. Самоковъ, дългъ на по-
койний Зафиръ А. Тумпаровъ, съгласно ис-
пълнителния листъ подъ №. 9709, издаденъ
отъ Софийский окр. съдъ; въ противенъ слу-
чай ще постъпва къмъ описа и продажбата
на единъ дугентъ подъ №. 220, въ сѫщия
градъ Самоковъ въ Абаджиската чаршия, на
който е вече наложенъ запоръ и не подлежи
на отчуждение (ст. 430, 431 и 432 отъ Вр.
Съд. Правила).

г. София, 7 ноемврий 1883 год.

Съд. приставъ: Иванъ К. Щуцевъ.
1—(1261)—3

Силистр. съдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№. 1356.

Подписаный, Теодоръ Е. Грънчаровъ, съд.
приставъ при Силистренски окръж. съдъ,
на основание ст. 388, 391, 393 и 396 отъ Врѣм.
Съд. Правила, обявявамъ, че на 23 ноемврий
1883 год. въ града Силистра, предъ окръж-
ното управление, въ часа 9 предъ пладнѣ,
ще се отвори публична продажба на галант-
ерийни (Маркетански) стоки, състоящи въ
разни кехлибарли цигарета филдешени и
абансъ и само отъ Кехлибаръ, разни таба-
кари и чекии за въ джобъ английски и пор-
тофели женски; принадлежащи на Мехмеда
Абдулловъ, жителъ и търговецъ въ града
Силистра. Продаватъ се за исплащане на
дълга му по издадений испълнителенъ листъ
отъ Силистр. мировий съдия подъ №. 3151,
къмъ Сарафина Давида, жителъ въ града Си-
листра.

Наддаванията ще почнатъ за всякий пред-
метъ наособно отъ оцѣнената му цѣна по
описа.

Желающитѣ господа, да купятъ отъ пу-
блиично продаваещитѣ предмети, да дойдатъ въ
определенитѣ день и часъ, на означеното място,
да огледатъ продаваещитѣ предмети и да
вземнатъ участие въ наддаванието.

г. Силистра, 14 ноем. 1883 год.

Съд. приставъ: Т. Е. Грънчаровъ.
1—(1308)—1

ОБЯВЛЕНИЕ

№. 941

Долуподписаный съд. приставъ при Сили-
стренски окр. съдъ на Акъкаджиларски участъкъ,
на основание ст. 389, 391, 393, 394 и
396 отъ Врѣм. Съд. Правила, съ настоящето
си, като обявявамъ за всеобщо знание на ин-
тересуущи се Г-да че на 11 т. м. часа отъ
9 до 11 н., предъ селский хамбаръ въ село
Балтаджи Еникъой, Силистр. окръжие Акъ-
каджиларска околия, ще държи публична
проданъ на 12 кила жито Силистренски, оцѣ-

нени по 300 гроша килото, отъ която цѣна
ще започнатъ наддаванията, секвистириани за
собственность на Савва Ивановъ, изъ селото
Кара-Есекъой, срѣщу дългътъ му съ Симеонъ
Радевъ изъ село Сарсанларъ, Тутраканска
околия, къмъ Колю Кара-Ивановъ, повѣрен-
никъ на К. Хаджопуло изъ гр. Русчукъ, по
испълнителни листъ издаденъ отъ Силис.
окр. съдъ подъ №. 2123, състоящъ отъ 27
лири и разноски съдеб. и такива по испъл-
нението на рѣшението. Приканвамъ всичките
онѣзи Г-да които би желали да зематъ уча-
стие въ наддаванието, да се явятъ при про-
данъта.

г. Силистра, 5 ноем. 1883 год.

Съдеб. приставъ: Д. П. Вълчевъ
1—(1278)—1

ВЪЗБРАНА

№. 348

Подписаный Кирко Н. Кирковъ съд. при-
ставъ при Силистрен. окр. съдъ на Куртъ-
Бунарски и Вр. И. Д. Акъ-Каджиларски съд-
ебенъ участъкъ, на основание опредѣлението
на сѫщия съдъ №. 321 и предписанието отъ
2 августъ т. г. №. 2152, наложихъ възбрана,
запоръ върху долѣприложенитѣ недвижими
имущества собственность на Шакиръ Алиевъ
отъ с. Пътражъ Акъ-Каджиларска съдеб.
околия, за обеспечение искътъ на Марина Д.
Тихчевъ повѣренникъ на Слави Еневъ ж. отъ
г. Тутраканъ, въ сумма 4182 лева 60 стот.
Къща керемидена отъ плетени стени, съ
две стан, два сайванта и хамбаръ, ограничена
между съсѣди: Сали-Оста Мехмедъ Ферадовъ
гробища и пътъ; Нива 10 уврата въ мястността
називаема „Ташъ Яшъ“ между съсѣди: Юсеинъ
Чета Мустанъ Ходжа; Нива 10 уврата на
„Ташъ Яшъ“ между съсѣди: Ахмедъ Фе-
радовъ и Хасанъ Юва; Нива 10 уврата въ
мястността „Кору Аазъ“ между съсѣди: Ах-
медъ Ферадовъ и Салимъ Чаушъ; Нива 10
уврата въ „Юртлукъ“ съ съсѣди: Ахмедъ Фе-
радовъ и Хасанъ Пътражъ; Нива 5 уврата въ
„Юртлукъ“ съ съсѣди: Хасанъ Пътражъ
и Рашидъ Кюсе Ахмедовъ, и нива 7 уврата
въ „Кору Аазъ“ съ съсѣди: Ахмедъ Фера-
довъ и Мехмедъ Х. Мехмедовъ.

Това имущество до снемане настоящата
възбрана, съгласно ст. 432 отъ Врѣм. Съд.
Правила, не подлежи на отчуждение.

С. Куртъ-Бунаръ, 15 августъ 1883 год.

Съд. приставъ: К. Н. Кирковъ.
1—(1130)—1

Разградски мировий съдия.

ПРИЗОВКА.

№. 4625.

Разградски мировий съдия, съгласно ст.
114 и 115 отъ Врѣм. Съд. Правила, призо-

вава Руфатъ Бей Дервишъ Беевъ, бивши Разградски жителъ, а сега живущъ вънъ отъ границата на Княжеството въ Цариградъ (Турция) да се представи лично или чрезъ новѣренникъ най късно следъ четири мѣсесца отъ датата на еднократното публиковане на настоящата призовка въ „Държавни Вѣстникъ“ за да отговори на заявлението срѣчу него искъ 4000 гроша отъ братия Халилъ, Сали и Мустафа Хатибовлуви, жители изъ село Кубаджът околия Разградска.

Въ случай на неявяванието му ще се постъпи съгласно ст. 115 и 116 отъ гражданското мирово сѫдопроизводство.

г. Разградъ, 5 октом. 1883 г.

Мировий сѫдъ: Г. Бълъковъ

Секретарь: К. Драгановъ.

1—(1171)—1

Кюстендилски сѫдъ приставъ.

ЗАПРЕЩЕНИЕ

№. 528.

Подписаный сѫдъ приставъ при Кюстендилъ окр. сѫдъ, на основание испълнителния листъ подъ №. 413 издаденъ отъ Кюстенд. мировий сѫдъ и съгласно ст. 336, 430, 431 и 432, наложихъ възбрана върху едно лозѣ находяще се въ чертитѣ на градътъ въ мѣстността „Галевички лозя“, състояще отъ единъ уврътъ, съмеждено отъ Миневеръ Сулейманова, Хубава Мера, пѫтъ и хендекъ и единъ черешникъ съ сливарска бащча и низа, въ Гороувѣтната улица, състояще отъ $2\frac{1}{4}$ уврата, съмеждено отъ Сокелева ливада, Шехъ Али Ефендия, и отъ двѣ етари пѫтъ, срещу дългътъ на Емине Арнаудъ Рашидовъ жит. Кюстенд. настойница на малолѣтния Курти Рашидовъ по искътъ на Садберъ Шайнева настойница на малолѣтния Еминъ Шайновъ, състоящъ отъ 2000 двѣ хиляди гроша. Казаната кѫща не е заложена никому и не подлежи на отчуждение.

г. Кюстендилъ, 5 ноемвр. 1883 год.

Сѫдъ приставъ: А. Богдановъ.

1—(1263)—1

ЗАПРЕЩЕНИЕ

№. 530.

Подписаный сѫдебенъ приставъ при Кюст. окр. сѫдъ на основание испълнителний листъ подъ №. 378, издаденъ отъ Кюстенд. миров. сѫдия и съгласно ст. 336, 430, 431 и 432 отъ Врѣм. Сѫдъ. Правила наложихъ възбрана върху една кѫща подъ №. 6 находяща се въ градътъ въ частъта Тополница и смеждена отъ Пердехайова кѫща, Спасова, Фатимева, Димитриева и улица; срещу дългътъ на Рашидъ Ибраимова настойница на умашнената Хабибе Ибраимова жителка Кюстендилъ. по

искътъ на Молла Лютвия Ибраимовъ жит. Кюстенд., състоящъ отъ 2120 гр. и 10 лева сѫдеб. разноски. Казаната кѫща не е заложена никому и не подлежи на отчуждение.

г. Кюстендилъ, 5. ноемвр. 1883 год.

Сѫдеб. приставъ: А. Богдановъ.

1—(1264)—1

Ломски сѫдъ приставъ.

ЗАПРЕЩЕНИЕ

№. 491.

Долуподписаний Ем. Максимовъ сѫдебенъ приставъ при Ломски окр. сѫдъ, на I Лом. участъкъ, на основание опредѣленіето на сѫдъ подъ №. 48 съ дата 5 ноември 1883 година, и съгласно ст. ст. 242, 243 и 248, отъ Врѣм. Сѫдъ. Правила, съ това налагамъ възбрана върху единъ ханъ находящъ се въ Ломъ, улица „Фучеджийска“, принадлежащъ на Исакъ Маиръ Лиджи житель изъ г. Ломъ, за обеспечение искътъ на Али Абдишовъ тоже изъ г. Ломъ, на сумма отъ 15,204 (петнадесетъ хиляди двѣстѣ и четири) гроша.

Горнето имущество до снемание на настоящето запрещение, съгласно ст. 432 отъ Врѣм. Сѫдъ. Правила, неподлѣжи на отчуждение.

г. Ломъ, 15 ноември 1883 год.

Сѫдеб. приставъ: Ем. Максимовъ.

1—(1327)—1

Софийски сѫдъ приставъ.

ЗАПРЕЩЕНИЕ

№. 780.

Подписаный Н. Д. Мишайковъ, сѫдебенъ приставъ при Софийски окр. сѫдъ, градски участъкъ, на основание опредѣленіето, издадено отъ истийтъ сѫдъ на 5 ноември 1883 год. и съгласно ст. 248 отъ Врѣм. Сѫдъ. Правила, за обеспечение на злоупотрѣбеніетъ отъ бившия сѫдъ приставъ при Соф. окр. сѫдъ М. Карамиловъ 3076 лева и 62 ст. оставени у него на хранение, налагамъ запоръ върхъ кѫщата му находяща се въ г. София, улица Кафене-бashi, при съсѣди: Мехмедъ Албанъ, Халилъ, Мустафа Бакалъ и улица.

Речената кѫща не подлѣжи на отчуждение до снеманието настоящий запоръ.

г. София, 26 ноември 1883 год.

Сѫдъ приставъ: Н. Д. Мишайковъ.

1—(1361)—1

Севлиевски окръженъ сѫдъ.

ПРИЗОВКА

№. 1517.

Севлиевски окръженъ сѫдъ на основание ст. 115 п. 1 отъ Врѣменнитѣ Сѫдебни Пра-

вила, призовава Христа Димчовъ отъ махалата Поповци, Саламанска община, Габровска околия, а по настоящемъ живущъ въ село Сараджа, Силистренско окръжие, да се яви въ залата на този съдъ слѣдъ единъ мѣсецъ отъ последното троекратно публикуване настоящата въ „Държавенъ Въстникъ“ самъ лично или чрезъ законенъ повѣренникъ за да отговаря на заявлениетъ противъ него искъ отъ Георгия Димовъ Царьъ, състоящъ на сумма отъ 8653 гроша и 20 пари по записъ; въ случай, че се не яви ще се постѫпи съобразно съ ст. 281 п. 1 отъ Врѣм. Съдебни Правила.

Предсѣдателствующий чл: Т. Боджиевъ.

Секретарь: Ст. Георгиевъ.

3—(991)—3

Разградски мировий съдия

ПРИЗОВКА

No. 5595.

Разградски мировий съдия съгласно ст. 114 и 115 отъ Врѣменните Съдебни Правила, призовава Рюстемъ Бея, Салимовъ, бивши Разградски жителъ, а сега живущъ вънъ отъ границата на Княжеството въ Цариградъ (Турция) да се представи лично или чрезъ свой повѣренникъ въ залата на Разградското мирово съдилище най късно слѣдъ четири мѣсесца отъ датата на еднократното публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Въстникъ“, за да отговори на заявлениетъ срещу него искъ 5000 гроша, въ рубла сребърна 20 гроша, остатъкъ отъ единъ записъ отъ тукашните жители Петко Въльнаревъ и Иванъ Къничовъ пълномощници на К. Чева изъ гр. Русе.

Въ случай на неявяванието му ще се постѫпи съгласно ст. 115 и 116 отъ гражданското мирово съдопроизводство.

г. Разградъ, 18 ноемвр. 1883 год.

Мировий съдия: Г. Балъсковъ.

Секретарь: К. Драгановъ.

1—(1319)—1

ОБЯВЛЕНИЕ

No. 453.

Долуподписанито Ем. Максимовъ, съдебни приставъ при Ломъ окр. съдъ, на I Ломски участъкъ, вслѣдствие испълнителни листъ подъ №. 2738, издаденъ отъ Ломъ окр. съдъ, и съгласно ст. 452, 454, 455 и 464 отъ Врѣм. Съдеб. Правила, съ това обявявамъ за всеобщо знание, че отъ последното троекратно обнародование настоящето въ „Държавенъ Въстникъ“ и до 61, ще почне публичната продажба на слѣдующия недвижимъ имотъ

принадлежащъ на Георги П. Козаревъ изъ гр. Ломъ, а именно:

Половина отъ къщата която се намира въ гр. Ломъ, улица „Титре“ състояща отъ двѣ стаи, единъ мутвакъ, килеръ, зимникъ, и дворъ отъ $\frac{1}{4}$ дюлюмъ земно пространство, между съсѣди: Людикъ Миланези, Саво Младеновъ съ къща, пътъ и рѣка „Дунавъ“.

Това имущество не е заложено никому, и ще се продава за удовлетворение искътъ на Павелъ Русиновъ и Кано М. Петровъ жит. на гр. Ломъ, на сума отъ 7802 гроша и сѫдъ разноски които сѫ ги послѣдавали.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка 5000 гр. Желающитъ господа да наддаватъ, могатъ да се явятъ въ канцелариата ми въ гр. Ломъ, всеки денъ отъ часа 8—12 преди и 2—5 слѣдъ обѣдъ, гдѣто ще имъ бѫдатъ достъпни всичките книжки относящи се до настоящата продажба.

г. Ломъ, 24 октомври 1883 год.

Съд. приставъ: Ем. Максимовъ.

3—(1239)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

No. 636.

Долуподписанито съд. приставъ при Ломски окр. съдъ, на Берковски и Кутловски участъкъ, на основание испълнителни листъ №. 666 отъ 1 августъ 1883 год. издаденъ отъ Кутловски мировий съдия, и съгласно ст. ст. 452, 454, 455 и 465, отъ Врѣм. Съд. Правила, обявявамъ чрезъ настоящето обявление за всеобщо знание на почитаемата публика, че слѣдъ трикратното обнародование на настоящето обявление въ „Държавенъ Въстникъ“ и до 61 денъ ще се произведе акционенъ търгъ въ с. Смоляновци, Кутловска околия, на една кръчма отъ три отдѣления: съградена отъ дървенъ материалъ, покрита съ керимиidi, съ 5 квадратни метра дворъ, находяща се въ с. Смоляновци при Герана, собственна на Младенъ Юловъ, отъ с. Смоляновци, и ще се продаде за дългътъ му.

Горѣпоменатата кръчма е заложена за една сума отъ 4000 гроша, съ записъ на Дюно Младеновъ, отъ с. Смоляновци съ датата отъ 26 октомври 1880 год.

Това имущество ще се продаде за удовлетворение искътъ на Кръстю Първановъ, отъ село Белотинци (Бѣлоградчикска околия) за една сума отъ 3200 гроша.

По тая продажба е достъпно на интересуващи се лица всякий денъ отъ часа 10 до 3 послѣ обѣдъ, за да разглеждатъ формалността по тая продажба въ канцелариата на съд. приставъ въ г. Берковица, съ искключение на неприскътственни дни.

г. Берковица, 13 октомври 1883 год.

Съд. приставъ: Д. Чомовъ.

3—(1200)—3

ЗАПРЕЩЕНИЕ

No. 320.

Подписаній съдеб. приставъ при Лом. окр. съдъ Д. Ивановъ отъ Г участъкъ, вслѣдствие предписаніето на Лом. мировий съдия отъ 20 октом. 1883 год. подъ №. 978 и съгласно ст. 430 отъ Брѣм. Съд. Правила, налагамъ запоръ на една нива съ ливада: половината около (60) дюлюма въ землището на селото Голѣнци, помежду съсѣди: Тодоръ П. Пенковъ ж. Ломски, Маринъ Семкоъ, Илия Кончовъ жит. отъ с. Голѣнци и пѣтъ, на Маринъ Пейковъ ж. отъ село Алишена м. за обезпечение искътъ на Данилъ Пхитровъ ж. отъ г. Ломъ за сумма отъ 2319 оки рѣжъ 700 оки ичимицъ и 500 гр. всичката сумма вълизала на 2050 гроша.

До сниманието на запора неподлежи на отчуждение съгласно ст. 432 п. 1 отъ сѫщите правила.

г. Ломъ, 4 ноември 1883 год.

Съд. приставъ: Д. Ивановъ.

3—(1289)—3

ТРОЯНСКИЙ МИР. СЪДИЯ.

ПРИЗОВКА

No. 1738.

Троянский мировий съдия, на основание ст. 47 отъ гражданското мирово съдопроизводство и съгласно ст. 115 п. 3 отъ Брѣм. Съд. Правила призовава Абдуль Керимъ Даудовъ отъ с. Доброданъ, живуещъ въ неизвѣстно мѣстожителство въ Турция, да се яви самъ лично или чрезъ повѣренникъ въ засѣдателната стая на Троянското мирово съдилище, най късно до шесть месеца отъ послѣдното трикратно публикуване на настоящата призовка въ „Дѣржавенъ Вѣстникъ“, за да отговоря на предявението срѣчу му искъ отъ Балтазаръ Чида Румънски подданикъ жит. въ г. Руссе за 100 рубли. Въ случай на неявяването му ще се постложи съгласно ст. ст. 115 и 116 отъ гражданското мирово съдопроизводство.

Въ случай на неявяване, мировий съдия ще се съобрази съгласно ст. ст. 115 и 116 отъ гражданското мир. съдопроизводство.

г. Троянъ, 3 ноември 1883 год.

Мир. съдия: Юранъ С. Рашеновъ.
Секретарь: Г. Шишковъ.

3—(1270)—3

ПРИЗОВКА

No. 1739.

Троянский мировий съдия, на основание ст. 47 отъ гражданското мирово съдопроизводство и съгласно ст. 115 п. 3 отъ Брѣм. Съдебни Правила, призовава Хасана Тулю-

оглу, отъ с. Доброданъ, Троянска околия, живущъ въ неизвѣстно мѣстожителство въ Турция да се яви самъ лично или чрезъ повѣренникъ въ засѣдателната стая на Троянското мирово съдилище, най късно до шестъ мѣсяцъ срокъ отъ денътъ на трикратното публикуване на настоящата призовка въ „Дѣржавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на предявението срѣчу му искъ отъ Лука Станчовъ отъ г. Ловечъ, повѣренникъ на Халилъ Ефенди отъ с. Доброданъ, състоящъ отъ 18^{1/4} турски лири по записъ съ денословие 1293 год. по Егира.

Вслучай на неявяване, мировий съдия ще постложи съгласно ст. 115 и 116 отъ гражданското мирово съдопроизводство.

г. Троянъ, 3 ноември 1883 год.

Мир. съдия: Юранъ С. Рашеновъ.

Секретарь: Г. Шишковъ.

3—(1271)—3

РУССЕНСКИЙ ГРАД. МИР. СЪДИЯ.

ПРИЗОВКА

No. 2051.

Руссенский градски мировий съдия, на основание ст. 115 п. 2 отъ Брѣменнитѣ Съд. Правила призовава Исмаила Химетоолу жит. Руссенский, а сега находящъ ся въ г. Цариградъ (Турция) да се яви въ този съдъ въ течение на четири мѣсяци отъ денътъ на послѣдното трикратно публикуване на тая призовка въ „Дѣржавенъ Вѣстникъ“, за да отговоря на предявението срѣчу му искъ отъ Балтазаръ Чида Румънски подданикъ жит. въ г. Руссе за 100 рубли. Въ случай на неявяването му ще се постложи съгласно ст. ст. 115 и 116 отъ гражданското мирово съдопроизводство.

г. Руссе, 5 ноември 1883 год.

Мировий съдия: В. Д. Марковъ.

Секретарь: С. Г. Дръндаревъ.

3—(1275)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

No. 2942.

Кюстендилското градско общинско управление обявява за знаніе, че продава всичките съдѣ медикаменти, които се намиратъ въ градската тука аптека съ цѣна по каквото сѫ купени (по тарифата), желающитѣ да прекупятъ тѣзи медикаменти и да работятъ аптекарство въ гр. Кюстендилъ, нека се отнескатъ за споразумение съ управлението.

Окончателниятъ срокъ на тая продажба ще се свърши до първий февруари 1884 год.

Кюстендилъ, 9 декември 1883 год.

Кметъ: А. Крпачевъ.

Секретарь: С. Шоповъ.

3—(1413)—3